

Otázka položená Soudnímu dvoru

Má Unie samotná potřebnou pravomoc k podpisu a uzavření dohody o volném obchodu se Singapurem? Konkrétně

- která ustanovení dohody spadají do výlučné pravomoci Unie?
- která ustanovení dohody spadají do sdílené pravomoci Unie?
- spadá některé ustanovení dohody do výlučné pravomoci členských států?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 10. července 2015 – Město Wiener Neustadt**(Věc C-348/15)**

(2015/C 363/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Město Wiener Neustadt

Zúčastněná: A.S.A. Abfall Service AG

Dotčený orgán: Niederösterreichische Landesregierung

Předběžná otázka

Brání unijní právo, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU⁽¹⁾ ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, zejména její čl. 1 odst. 4, resp. směrnice Rady 85/337/EHS⁽²⁾ ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, zejména její čl. 1 odst. 5, vnitrostátnímu právnímu předpisu, podle kterého se záměry, které podléhaly povinnosti posouzení vlivů na životní prostředí, ale nedisponovaly povolením podle vnitrostátního Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz 2000 (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí z roku 2000) (dále jen „UVP-G z roku 2000“), nýbrž jen povoleními podle jednotlivých hmotněprávních zákonů (např. zákon o hospodaření s odpady), která dne 19. srpna 2009 (nabytí účinnosti novely UVP-G z roku 2009) již nebylo možné z důvodu uplynutí lhůty tří let stanovené ve vnitrostátním právu (§ 3 odst. 6 UVP-G z roku 2000) prohlásit za neplatná, považují za schválené podle UVP-G z roku 2000, nebo je takováto právní úprava v souladu se zásadami právní jistoty a ochrany legitimního očekávání zakotvenými v unijním právu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 26, 28. 01. 2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L, 175, s. 40.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. července 2015 – Landkreis Potsdam-Mittelmark v. Finanzamt Brandenburg**(Věc C-400/15)**

(2015/C 363/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Žalovaný: Finanzamt Brandenburg

Předběžná otázka

Ustanovení § 15 odst. 1 druhé věty německého zákona o dani z obratu (Umsatzsteuergesetz) stanoví, že u dodání, dovozu nebo pořízení uvnitř Společenství zboží, jež podnikatel využívá pro svůj podnik méně než z 10 %, se má za to, že nebylo uskutečněno pro jeho podnik, a vylučuje potud odpočitatelnost daně.

Tato úprava se opírá o článek 1 rozhodnutí Rady ze dne 19. listopadu 2004 (2004/817/ES⁽¹⁾), na jehož základě je Německo odchylně od čl. 17 odst. 2 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu oprávněno vyloučit výdaje na zboží a služby z práva na odpočet DPH, pokud jsou toto zboží a služby použity z více než 90 % na soukromé účely osoby povinné k dani nebo jejích zaměstnanců a nebo obecněji na neobchodní účely [k jiným účelům než pro účely jejího podnikání].

Platí toto oprávnění – v souladu s jeho zněním – jen pro případy upravené v čl. 6 odst. 2 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (článek 26 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty), nebo i pro všechny další případy, kdy jsou zboží nebo služby použity pro podnikatelské účely jen částečně?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 357, s. 33.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Rakousko) dne 29. července 2015 – Wolfgang Schmidt v. Christiane Schmidt

(Věc C-417/15)

(2015/C 363/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Účastníci původního řízení

Žalobce: Wolfgang Schmidt

Žalovaná: Christiane Schmidt

Předběžná otázka

Vztahuje se článek 24 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾, který upravuje výlučnou pravomoc k věcným právním k nemovitostem, na řízení o zrušení darovací smlouvy z důvodu nezpůsobilosti dárce k právním úkonům a zápisu výmazu vlastnického práva pro obdarovaného.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, s. 1).